

Bůh, který nás nosí...

„Bůh řekl: ‘Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.’ Proto smíme říkat s důvěrou: ‘Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?’“ (Žd 13,5-6)

Tim Blackburn, jeden ze spoluautorů Biblického komentáře, vzpomíná na své dětství, když vyrůstal v rodině kazatele. Jeho rodiče pravidelně navštěvovali skupiny věřících v okolí sboru, kde jeho otec působil a protože malý Tim nemohl zůstat sám doma, vozili ho s sebou. Domů se většinou vraceli až večer, a tak ho vždy uložili v autě na zadní sedadlo, kde usnul.

Při jednom setkání seniorů vyprávěl, že stále vzpomíná na to, jak ho otec pokaždé přenášel z auta, když se vrátili domů. Dodnes cítí, jak ho něžně bral do náruče, jak mu rukou podložil klesající hlavu a jak ho potom ukládal do postýlky. Často se stávalo, že se při přenášení z auta už ani neprobudil. „Na tyto chvíle nikdy nezapomenu, protože jsem se už nikdy v životě necítil tak dobře, jako v tatínkově náruči, jako když mě ukládal k spánku,“ vyprávěl Tim Blackburn.“

Tak vzpomíná dospělý muž na zkušenost svého útlého dětství. Ale nenamlouvejme si, že v dnešní uspěchané a neklidné době po stejném pocitu bezpečí netouží člověk v každém věku. Zvláště lidé, kteří se pomalu posouvají do skupiny seniorů, pociťují, že o něco přicházejí. V zaměstnání na jejich místa nastupují mladší, děti opouštějí rodinné hnízdo, tu a tam se ohlásí nějaký neuh a člověk si začíná přát, aby našel něco, co ho znovu naplní a uspokojí.

Jak je úžasné, že máme nebeského Otce, který zná naše potřeby a touhy. On nám říká: „Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním.“ (Iz 46,4) Důvěřujme mu a dovolme, aby nás vzal do své milující náruče.

Jiří Drejnar